

Det Kgl. Kultur- og kirkedepartement
Postboks 8030 Dep.,
0030 OSLO

Attn.: Roy Kristiansen/Øyvind Christensen

postmottak@kkd.dep.no

Oslo, 20. november 2009

HØRING - FORSLAG TIL ENDRINGER I KRINGKASTINGFORSKRIFTENS REGLER OM FORMIDLINGSPLIKT

Vi viser til høringsbrev fra Kultur- og kirkedepartementet datert 16. oktober 2009 vedlagt høringsnotat med forslag til endringer i kringkastingsforskriftens § 4-2.

Idet forslaget til endring i forskriftens ordlyd er dels identisk med departementets høringsnotat av 6. juni 2009 hvor det foreslås at formidlingsplikten gjøres teknologinøytral viser vi også til Gets høringsbrev av 30. juli 2009 (Vedlegg 1).

Get er medlem i Kabel Norge AS og vi tilslutter oss i det alt vesentligste til det som anføres i høringsbrev av i dag fra Kabel Norges side. I tillegg vil Get særskilt fremheve de forhold som følger nedenfor.

1. Sammendrag

- (1) Get er av den oppfatning at formidlingsplikten også omfatter en rett for distributøren til å distribuere de formidlingspliktige kanalene til tv-seerne.
- (2) Get mener at formidlingsplikten ved tildeling av nye konsesjoner eller tillatelser må begrenses til digital distribusjon, men at den enkelte kabel-tv operatør må kunne velge å distribuere analogt i tillegg.
- (3) Get er enig i at vederlagsfastsettelsen må skje uten at myndighetene søker å påvirke balansen mellom partene.

Vederlagsfastsettelsen fastsettes også i dag på markedsmessige vilkår, men prisene varierer mellom ulike distributører og ulike plattformer som følge av konkrete markedsmessige forhold.

Det forutsettes en egen høring dersom myndighetene ønsker å endre dagens regleverk om kompetanseorgan for fastsettelse av vederlag dersom partene ikke blir enige.

2. Formidlingsplikt – også en rett for distributørene

Det fremgår av høringsnotatet at formidlingsplikt for en bestemt tv-kanal gir kringkasteren krav på formidling og at ordningen er begrunnet med at visse kanaler ivaretar et samfunnsoppdrag og derfor bør være sikret fremføring til tv-seere.

Dersom visse kanaler skal sikres distribusjon for å ivareta et samfunnsoppdrag er det etter Gets oppfatning like viktig å sikre at dette tv-tilbudet når frem til tv-seerne og gir disse frihet til å velge et slikt tilbud fra flere enn NRK.

Denne valgmuligheten for tv-seerne blir ikke ivaretatt dersom det legges til grunn at formidlingsplikten ikke innebærer en rett for distributøren til å formidle de formidlingspliktige kanalene.

En slik forståelse vil innebære at en formidlingspliktig kanal kan nekte å inngå avtale med enkelte distributører, noe som i praksis medfører at andre distributører får en eksklusivitetsavtale. Resultatet vil bli at tv-seernes muligheter til å motta et bredt allmennkringkastingstilbud fra andre enn NRK vil bli begrenset.

En slik ubalansert forståelse av formidlingsplikten vil videre medføre en sterk konkurransemessig vridning av forhandlingsstyrken mellom kringkasteren og distributøren, noe som vil stå i motstrid til presiseringen av ordlyden i forskriftens § 4-2 om at det skal gjelde "markedsmessige vilkår" mellom partene, jf nedenfor under punkt 4.

3. Formidlingsplikten for nye kringkastere må begrenses til digital distribusjon

Get mener at formidlingspliktens innhold og rekkevidde for nye kringkastere må begrenses til digital distribusjon. Vi viser i denne sammenheng til de argumenter som er anført i vårt høringsbrev av 30. juli 2009, punkt 3 (Vedlegg 1).

Som det der fremgår mener vi at en forpliktelse til å tilby nye formidlingspliktige kanaler analogt vil innebære en betydelig merbelastning og urimelig forskjellsbehandling av kabeldistributørene i forhold til konkurrerende distributører på de øvrige tv-plattformene, parabol, bakkenettet og IP som kun har digital distribusjon. Skulle enkelte kabel-tv leverandører likevel ønske også en analog distribusjon må dette være opp til kabel-tv operatørene.

En slik plikt vil derfor etter vår oppfatning ikke oppfylle kravet til forholdsmessighet i EUs USO-direktiv 2002/22, artikkel 31 i forhold til kabeldistributørene.

4. Markedsmessige vilkår

4.1 Vederlagsfastsettelsen

Det fremgår av høringsnotatet at forhandlinger mellom kringkastere og distributører som utgangspunkt ikke skal være gjenstand for myndighetenes innflytelse og departementet foreslår at forskriften uttrykkelig fastsetter at vederlaget skal fastsettes på markedsmessige vilkår.

Get er enig i at det er svært viktig at myndighetene ikke opptrer som regulator i forbindelse med vederlagsfastsettelsen.

Dersom kringkasteren og en kabeldistributør ikke blir enige om vilkårene for distribusjon foreligger det i dag bestemmelser i åndsverksloven som gir hver av partene rett til å kreve at vilkårene for videresending fastsettes av Kabeltvistnemnda.

Det foreligger ikke noe høringsnotat om endringer i åndsverkslovens bestemmelser, og vi forutsetter derfor at gjeldende regelverk opprettholdes frem til eventuelt forslag om annet håndhevingsorgan blir grundig utredet og vi som berørt aktør har fått anledning til å gi våre kommentarer til dette. Vi forutsetter derfor at vi ikke behøver å forholde oss til løse spekulasjoner om dette i pressen.

4.2 Nærmere om markedsmessige vilkår

Det er Gets oppfatning at vederlagsfastsettelsen for de formidlingspliktige kanalene også i dag skjer på markedsmessige vilkår.

Det er imidlertid variasjoner i prisnivået både fra distributør til distributør for samme kanal, fra plattform til plattform og over tid. Dette skyldes konkrete markedsmessige forhold som volum, historiske utvikling fra eksklusivitetsavtaler på DTH-plattformen, sammenblanding av eierforhold mellom distributør og kommersiell allmennkringkaster på DTT-plattformen, samt nye og små aktørers inntreden på IP-plattformen (med status som agent/nettutleier og ikke som distributør).

De ulike plattformenes regulatoriske status, som for eksempel hvorvidt distributøren har status som primærkringkaster eller viderefornidler av fjernsynssendinger, må også ha betydning ved fastsettelsen av markedsmessige vilkår. For kabelbransjen spesielt har kringkastingsloven bestemmelser som gir kabelselskapene, som eneste plattform, en forpliktelse til å levere sine kunder en abonnentvalgt grunnpakke.

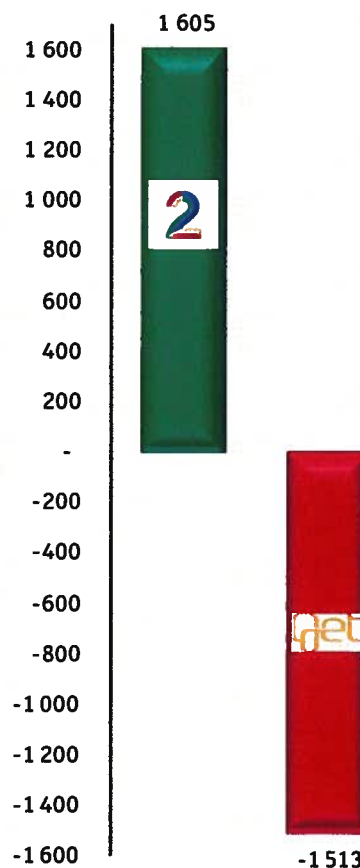
4.3 Dagens rammevilkår for kabelselskapene og nåværende allmennkringkaster

En viktig del av finansieringen til dagens kommersielle allmennkringkaster, TV2, har vært den lovpålagte særfordelen til gratis å bruke kabelselskapenes nett gjennom formidlingsplikten. Begrunnelsen har vært at TV2 skulle sikres full distribusjon fra første dag, og gjennom dette få finansiert oppbyggingen av TV2 med reklamepenger. Om lag halvparten av alle reklameinntektene TV2 har tjent siden 1992 har kommet fra kabel-tv kunder.

I tillegg til at TV2 fritt kunne sende i kabeltv nettene, har kabelselskapene fra 2001 også betalt TV2 en pris tilsvarende det andre sammenlignbare tv-kanaler har fått. I 2007 krevde imidlertid TV2 en kraftig prisøkning for kabel-tv kunder, en sak som etter flere års forhandlinger endte i Kabeltvistnemnda i oktober 2009. Kabeltvistnemnda, som er en uavhengig nemnd oppnevnt av Kulturdepartementet vil om kort tid fastsette det som er nemndas oppfatning av markedsprisen i kabeltvmarkedet.

Get har de siste årene foretatt enorme investeringer for å bygge ut nett, infrastruktur, digital-tv-systemer og kundestøttesystemer. Utbyggingen av kabelnettene har vært en viktig forutsetning for at dagens kommersielle

allmennkringkaster skulle kunne sende sine reklamefinansierte programmer til norske tv-seere. Utbyggingen av denne infrastrukturen har vært svært krevende, og Get alene har de siste 13 årene et akkumulert underskudd på over 1,5 milliarder kroner. I samme 13 års

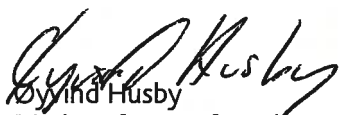
periode har TV2 tjent 1,6 milliarder (Årsresultat før skatt). Get tjener i dag penger, men det er langt frem før vi har tjent opp det samlede underskuddet. Samtidig er det fremdeles et stort investeringsbehov i nett og infrastruktur for at innholdsleverandørene skal kunne levere stadig flere og bedre tjenester. Alt overskuddet til Get går derfor fremdeles til oppgradering av nett, og betjening av investeringer, og Get sine eiere tar fremdeles ikke ut utbytte.

5. Avsluttende kommentarer

Get støtter tanken om en kommersiell allmennkringkaster som får muligheter til en sunn forretningsdrift, og viktigheten av at norsk innholdsproduksjon får gode vilkår. Men vi mener det også er viktig at vi som har bygget infrastrukturen som dagens allmennkringkaster og alle andre innholdsleverandører er avhengige av, også har forutsigbare vilkår som sikrer fortsatte investeringer. Det er fremdeles enorme investeringer som ligger foran oss, og en usikkerhet om disse investeringene vil være lønnsomme, vil kunne stoppe videre utbygging.

Vi mener det derfor er vesentlig at myndighetene har et helhetlig perspektiv når de skal bestemme rammevilkårene for bransjen generelt, og i dette tilfelle spesielt ved utformingen av betingelsene til en ny allmennkringkaster. Endrede rammevilkår som ikke er basert på markedsmessige prinsipper vil kunne skade både distributører og en fremtidig norsk allmennkringkaster.

Med vennlig hilsen
Get AS

Øyvind Husby
Direktør for Samfunnskontakt